

CONTES POPULARS INTERCULTURALS

PROJECTE FIL 2024

**CEIP CERVANTES
CASTELLÓ DE LA
PLANA**

**CRA DEL PENYAGOLOSA
ATZENETA DEL
MAESTRAT**

ÍNDEX DELS CONTES

1

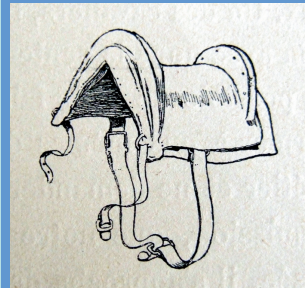
El gall, l'ase i el lleó

2

Els
Albarduscos

3

La bosseta
amb dos
dinerets

4

La raboseta i el
llop

5

La rabosa i la
cobaia

6

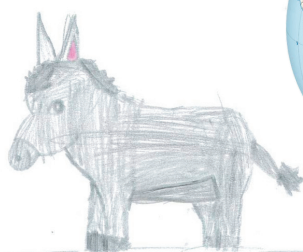
Els tres anells
d'or

EL GALL, L'ASE I EL

LLEÓ

CONTE POPULAR
MARROQUÍ

HI HAVIA UNA VEGADA UN GALL MOLT ESPAVILAT I NOBLE. UN DIA, MENTRE GRATAVA LA TERRA PER A TROBAR PETITES LLAVORS I INSECTES, EL GALL ES VA ALLUNYAR DEL DUAR. CAMINANT, VA TROBAR DUES SITGES ABANDONADES I OBERTES. UNA ESTAVA PLENA D'ORDI; L'ALTRA, DE BLAT. VA PICOTEJAR TOT EL BLAT QUE VA PODER I DESPRÉS VA TORNAR A LA SEVA CASA. A LA NIT, LI VA COMUNICAR LA SEVA TROBALLA A L'ASE QUE, PRECISAMENT ESTAVA MALALT PERQUÈ NO LI DONAVEN DE MENJAR, I LI VA DIR:

– DEMÀ ET DURÉ A LES SITGES, PERÒ QUAN JA ESTIGUES SACIAT, HAURÀS DE PROCURAR NO BRAMAR PER A NO DELATAR-NOS...

L'ENDEMÀ, VA MUNTAR SOBRE L'ASE I ELS DOS ES VAN ALLUNYAR DEL DUAR, VAN ARRIBAR A LES SITGES I ES VAN FARTAR DE BONES LLAVORS.

L'ASE ESTAVA TAN CONTENT D'AQUESTA FELIÇ TROBALLA QUE, QUAN ES VA SACIAR, ES VA POSAR A BRAMAR AMB TOTES LES SEVES FORCES, OBLIDANT LES RECOMANACIONS DEL GALL. EL LLEÓ, QUE ESTAVA AL BOSC, VA DIR:

–QUINA BONA SORT! AHÍ TINC UN ASE PER A MENJAR!

I ES VA DIRIGIR CAP AL LLOC D'ON PROCEDIA EL SOROLL.

QUAN VA ARRIBAR, ES VA POSAR A RUGIR I ES VA LLANÇAR SOBRE L'ASE PER A DEVORAR-LO. PERÒ EL GALL VA INTERVENIR I LI VA DIR:

-OH, LLEÓ, OBSERVA EL PRIM QUE ESTÀ AQUEST ASE. HA ESTAT PER CARITAT PEL QUE L'HE PORTAT ACÍ PERQUÈ MENGÉS, I SI HA CRIDAT TAN FORT HA ESTAT D'ALEGRIA, PERQUÈ FA MOLT TEMPS QUE NO LI HA OCORREGUT UNA COSA SEMBLANT. SI LI PERDONES LA VIDA, ET PORTAREM ELS DOS A UN LLOC ON HI HA CABRES, OVELLES, VEDELLS EN QUANTITAT, I ON NO HAURÀS MÉS DE TRIAR LA CARN TENDRA.

EL LLEÓ ES VA DEIXAR CONVÈNCER I VA SEGUIR AL GALL I A L'ASE, QUE VAN PRENDRE EL CAMÍ DE RETORN. QUAN VAN ARRIBAR, EL GALL VA CRIDAR:

-EL LLEÓ ESTÀ ACÍ!
I LA GENT DEL LLOC,
PREPARADA AMB LES
SEVES ARMES, LI VAN
DONAR CAÇA. EL LLEÓ
VA ACONSEGUIR
ESCAPAR AMB
DIFICULTAT I, MENTRE
FUGIA PENSAVA:

-NO HE ESTAT MOLT INTEL·LIGENT EN HAVER-ME DEIXAT ENGANYAR AIXÍ PEL GALL... PERQUÈ NO M'HAURÉ MENJAT A L'ASE?

AIXÍ ÉS QUE, EL LLEÓ, PER NO HAVER-SE CONFORMAT AMB EL QUE HAVIA TROBAT, ES VA QUEDAR SENSE RES. L'ASE, PER NO FER CAS AL SEU AMIC, POC MÉS I MOR MENJAT PEL LLEÓ. I EL GALL, VA ACONSEGUIR SALVAR AL SEU AMIC DE LA FAM I DE LA MORT.

I CONTE CONTAT, JA S'HA ACABAT.

ELS ALBARDUSCOS

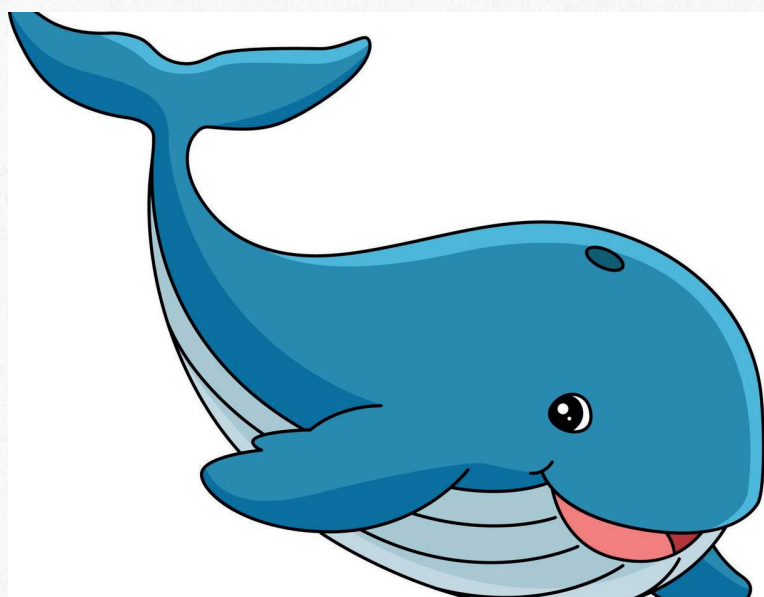

CONTE POPULAR
VALENCIÀ

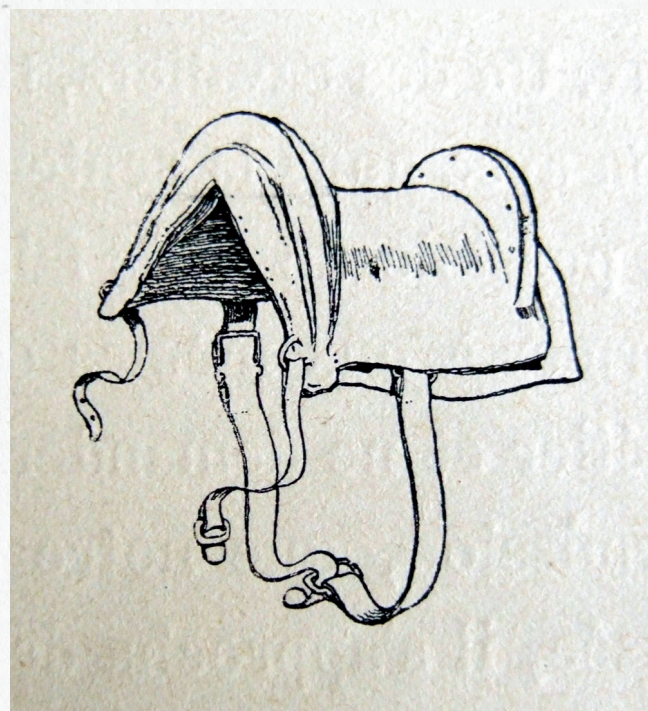
FA MOLTS I MOLTS ANYS, EN UN POBLE DE NOM ATZENETA DEL MAESTRAT, VA ESTAR MOLTS DIES PLOVENT I VA COMENÇAR A BAIXAR L'AIGUA DE LA RAMBLA. ALESHORES, UNES XIQUETES I UNS XIQUETS QUE ESTAVEN JUGANT AL CARRER, VAN VEURE ENTRE EL PONT DE CASTELLÓ I EL TOLL DE LA SANT JOANA UNA COSA MOLT GRAN AL MIG DE L'AIGUA.

VAN FUGIR D'ALLÍ ESPANTATS PENSANT QUE ALLÒ ERA UNA BALENA. VAN CÓRRER CAP A CASA A CRIDAR ELS SEUS PARES:
-MARE, PARE, UNA BALENA!

VAN ANAR TOTS CAP A LA RAMBLA, I ALLÍ SE N'ADONAREN QUE ERA UNA ALBARDA!
I PER AIXÒ, ACÍ A ATZENETA DEL MAESTRAT, ENS DIUEN ALBARDUSCOS.

I CONTE CONTAT, CONTE ACABAT.

LA BOSSETA AMB DOS DINERETS

CONTE POPULAR
ROMANÈS

HI HAVIA UNA VEGADA, UN IAIO I UNA IAIA, QUE NO SABÍEM BEN BÉ SI EREN MARIT O MULLER, PERÒ EL QUE SÍ SABEM BEN CERT ÉS QUE EREN MOLT, PERÒ QUE MOLT AGARRATS.

LA IAIA TENIA UNA GALLINA I EL IAIO, UN GALL. LA GALLINA PONIA DOS OUS AL DIA I EL GALL, CAP. LA IAIA, TOTS ELS DIES ES MENJAVA ELS DOS OUS FREGITS; EN CANVI, EL IAIO PASSAVA MOLTA FAM I, DEL POC QUE TENIA PER MENJAR, MANTENIA AL GALL.

UN DIA, EL IAIO, CANSAT D'EIXA SITUACIÓ, LI VA DEMANAR A LA IAIA:

—BONA DONA, POTS DONAR—ME UN OU PER A PODER MENJAR AVUI?

AL QUE LA IAIA LI VA CONTESTAR:

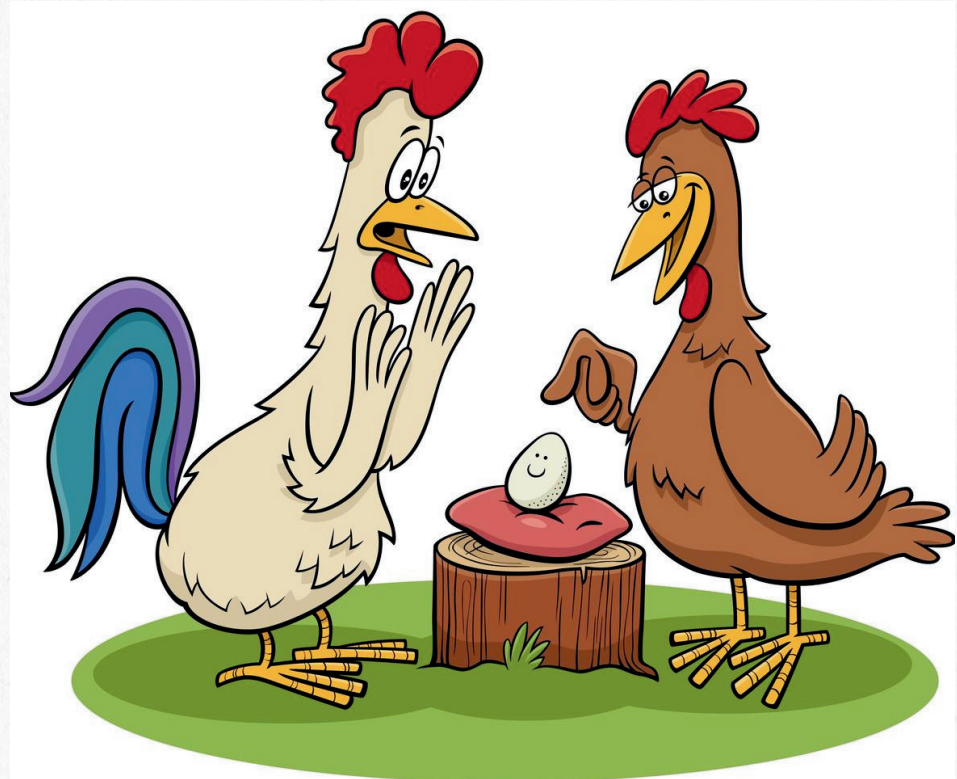
—DONCS NO. SI VOLS QUE EL TEU GALL PONGUI OUS, LI HAS DE PEGAR DE VALENT, FINS QUE PONGUI OUS.

EL IAIO, SENSE PENSAR—S'HO DUES VEGADES, I DESESPERAT PER LA FAM QUE TENIA, VA COMENÇAR A PEGAR—LI AL GALL, DIENT—LI:

—SI NO FIQUES CAP OU, VES—TE'N DE MA CASA!

EL POBRE GALL VA EIXIR
CORRENT DE CASA.

EL GALL, DECEBUT PEL QUE LI HAVIA PASSAT, VA COMENÇAR A CAMINAR PELS CARRERS MOLT TRIST. DE SOBTE, ES VA TROBAR AL TERRA UNA BOSSETA AMB DUES MONEDETES. CONTENT PEL QUE HAVIA TROBAT, LA VA AGAFAR AMB EL BEC I VA DECIDIR ANAR CAP A CASA AMB ELLA.

DE CAMÍ A CASA, ES VA CREUAR AMB UNA CARROSSA AMB UN GOVERNANT RIC AL DAMUNT. AQUEST, VA FER PARAR LA CARROSSA I LI VA FURTAR LA BOSSETA AMB ELS DINERS.

EL GALL, ENFURIT, VA COMENÇAR A PERSEGUIR LA CARROSSA CRIDANT I REPETINT:

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

EL GOVERNANT, AVERGONYIT, VA MANAR TIRAR AL GALL DINS D'UN POU.

EL GALL, APURAT, VA COMENÇAR A BEURE'S AIGUA I MÉS AIGUA, FINS QUE SE LA VA ACABAR. VA EIXIR DEL POU, I VA COMENÇAR DE NOU A PERSEGUIR LA CARROSSA CRIDANT:

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

EL GOVERNANT, QUE JA HAVIA ARRIBAT A SA CASA, LI VA DEMANAR A LA CUINERA QUE FICARA AL GALL AL FORN PER TAL D'ACABAR AMB ELL.

LA CUINERA VA FICAR EL GALL AL FORN, FICANT UNA PEDRA PER A QUE NO POGUERA EIXIR. EL GALL, QUE VA RECORDAR QUE HAVIA TRAGAT MOLTA AIGUA, VA COMENÇAR A TIRAR TOTA L'AIGUA QUE PORTAVA DINS, APAGANT I GELANT EL FORN. VA EIXIR D'ALLÍ I VA ANAR CAP AL GOVERNADOR PER A DIR-LI:

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

ENFURISMAT, EL GOVERNADOR VA AGAFAR AL GALL I EL VA TIRAR ALS ANIMALS PER A QUE SE'L MENJAREN. PERÒ VA SER EL GALL QUI VA COMENÇAR A MENJAR-SE ALS ANIMALS. ALESHORES, VA EIXIR CRIDANT:

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

FART DE TOT EL QUE LI ESTAVA PASSANT, EL GOVERNADOR VA DECIDIR TIRAR-LO A UN POU ON GUARDAVA TOTA LA SEUA FORTUNA, ESPERANT QUE S'OFEGARA AL TRAGAR-SE ALGUNA MONEDA. PERÒ EL GALL ES VA TRAGAR TOTES LES MONEDES I VA SEGUIR CRIDANT:

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

-QUICQUIRIQUIC! DONA'M LA MEUA BOSSETA!

EL GOVERNADOR, DESESPERAT, LI VA TORNAR LA BOSSETA I MAI MÉS ES VA SABER D'ELL.

EL GALL VA AGAFAR LA BOSSETA I VA ANAR CAP A CASA.

QUAN VA ARRIBAR ALLÍ, VA COMENÇAR A TREURE DE DINS SEU TOTES LES MONEDES QUE HAVIA TRAGAT.

QUAN LA IAIA HO VA VEURE, LI VA PREGUNTAR AL IAIO:

-BON HOME, NO EM DONARÀS UN POC DE LA TEUA FORTUNA?

AL QUE EL IAIO, LI VA RESPONDRE:

-MIRA, DONA-LI UNA PUNTADA A LA TEUA GALLINA, I MIRA SI ET PORTE EL MATEIX QUE M'HA PORTAT A MI EL GALL.

LA GALLINA VA FUGIR EN ESCOLTAR AIXÒ, I LA IAIA ES VA QUEDAR SOLA I POBRA.

I CONTE CONTAT, JA S'HA ACABAT.

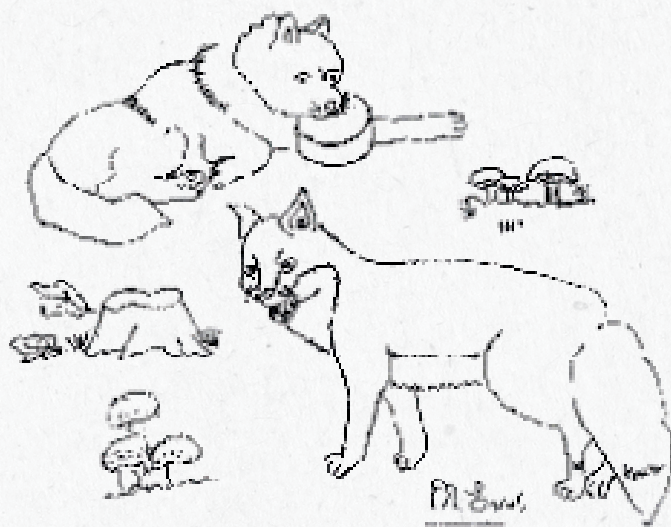
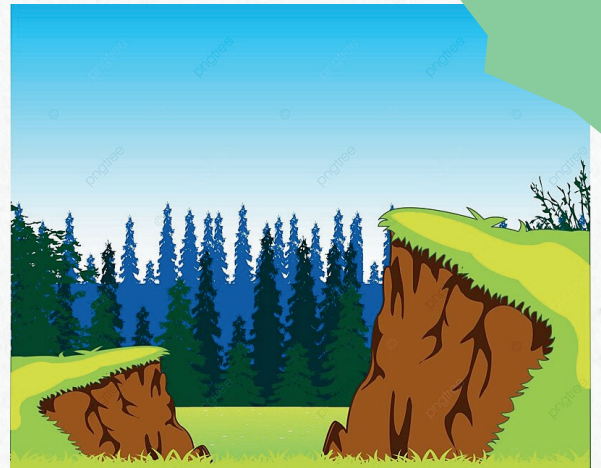
LA RABOSETA I EL LLOP

CONTE POPULAR
VALENCIÀ

AQUEST CONTE ÉS EL RESPONSABLE DEL NOM NO OFICIAL DE TÍRIG, EL POBLE DE LA RABOSETA I DELS SEUS HABITANTS, LES RABOSETES.

AIXÒ VA PASSAR AL BARRANC DE LA VALLTORTA, BARRANC QUE SEPARA ELS TERMES D'ALBOCÀSSER I TÍRIG.

DIU QUE LA RABOSA, QUE ERA DE TÍRIG, BAIXAVA AL BARRANC PER LA PART DEL SEU TERME. DE SOBTE, ES VA TROBAR AMB UN LLOP, QUE ERA D'ALBOCÀSSER, I QUE BAIXAVA CAP AL BARRANC PER L'ALTRA BANDA, PER LA PART DEL SEU TERME. EL LLOP PORTAVA UN BON TROS DE FORMATGE A LA BOCA I, AIXÍ, TOTS DOS ES VAN TROBAR A LA LLERA DEL BARRANC.

BEN ESPAVILADA LA RABOSA, LI VA PREGUNTAR AL LLOP D'ON ERA. EN PRONUNCIAR EL NOM DEL SEU POBLE, ALBOCÀSSER, VA OBRIR TANT LA BOCA PER A FER LA "À" QUE EL FORMATGE LI VA CAURE DE LA BOCA, I LA RABOSA EL VA AGAFAR RÀPIDAMENT.

EL LLOP VA DECIDIR UTILITZAR LA MATEIXA TÈCNICA QUE LA RABOSA PER A RECUPERAR EL BOCÍ. PERÒ EL RESULTAT FINAL VA SER MOLT DIFERENT: COM QUE LA RABOSETA ERA DE TÍRIG, NO VA HAVER D'OBRIR GAIRE LA BOCA PER RESPONDRE, I SE'N VA ANAR BEN UFANA AMB EL FORMATGE.

I CONTE CONTAT, CONTE ACABAT.

LA RABOSA I LA COBAIA

CONTE POPULAR
PERUÀ

FA MOLT, PERÒ QUE MOLT DE TEMPS, HI HAVIA UNA IAIA QUE TENIA UN HORT. PERÒ TOTES LES NITS, ALGUN DESCONEGUT FEIA DESTROSSES I LES PLANTES APAREIXIEN PEL DIA TRENCADES I MIG MENJADES. TOTS ELS MATINS, LA IAIA, EN VEURE LES DESTROSSES, CRIDAVA:

-MALEÏT ANIMAL!

L'ANIMAL ES MENJAVA LES COLS, LES CARLOTES, LES LLETUGUES... TOT EL QUE TROBAVA PEL SEU DAVANT. HO MOSSEGAVA I HO DEIXAVA FET MALBÉ ALLÍ AL TERRA.

LA IAIA, QUE JA NO SABIA QUÈ FER, VA DECIDIR FICAR-LI UN PARANY PER LA NIT. AIXÍ, QUE HO VA DEIXAR TOT PREPARAT, I VA ESPERAR. A MITJANIT, VA ESCOLTAR UNS CRITS. ALGÚ HAVIA CAIGUT AL PARANY! ERA UNA COBAIA, GRAN I GROSSA. ALESHORES, VA PENSAR:

-JA TINC DINAR PER A DEMÀ!

AIXÍ QUE VA AGAFAR LA COBAIA I LA VA AMARRAR AMB UNA CORDA A UNA ESTACA, PER TAL DE CUINAR-LA PEL MATÍ.

LA COBAIA, QUE TENIA POR DE MORIR AL MATÍ, VA COMENÇAR A ROSSEGAR LA CORDA.

ROSSEGAVA I ROSSEGAVA, PERÒ LA CORDA NO ES TRENCAVA. EN AIXÒ, VA PASSAR PER ALLÍ UNA RABOSA.

-RABOSETA, RABOSETA, AJUDA'M!

-QUÈ T'HA PASSAT COBAIA? - VA RESPONDRE LA RABOSA.

LA COBAIA, QUE VA PENSAR QUE A LES RABOSES ELS AGRADEN MOLT LES GALLINES, VA RESPONDRE:

-QUE LA IAIA D'ESTE HORT M'HA ATRAPAT ACÍ PERQUÈ VOL QUE EM MENGE TOTES LES SEUES GALLINES. I A MI NO M'AGRADEN! ARA QUE PENSO, A TU T'AGRADEN LES GALLINES? PODRÍEM INTERCANVIAR-NOS.

ALESHORES, LA RABOSA VA ALLIBERAR LA COBAIA, I LA COBAIA VA NUGAR A LA RABOSA. LA COBAIA VA FUGIR EL MÉS RÀPID QUE PODIA, ESPERANT QUE MAI DESCOBRIREN EL SEU ENGANY.

AL MATÍ SEGÜENT, LA IAIA VA ANAR A PER LA COBAIA, PERÒ ES VA ENDUR UNA SORPRESA:

-PERÒ QUÈ ÉS AIXÒ? SI AHIR ERA UNA COBAIA, S'HA TRANSFORMAT EN UNA RABOSA!

I VA COMENÇAR A PEGAR-LI BEN FORT. LA RABOSA, QUE NO ENTENIA PER QUÈ LI ESTAVA PEGANT, LI VA DIR:

-PARA, PARA! EM MENJARÉ TOTES LES SEUES GALLINES, CONFORME VOL!

LA IAIA, QUE NO ENTENIA EL QUE LI ESTAVA DIENT, VA DIR:

-COM?

LA RABOSA VA RESPONDRE:

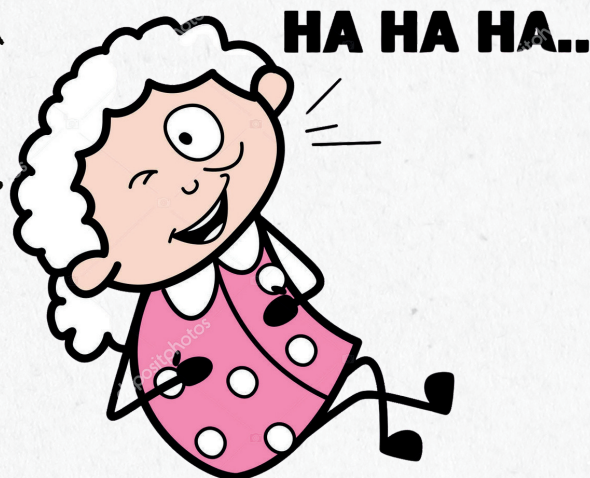
-SÍ, VOSTÈ VOLIA QUE EM MENGÉS TOTES LES SEUES GALLINES, NO? AIXÒ EM VA EXPLICAR LA COBAIA ABANS QUE LI AJUDÉS A ESCAPAR.

LA IAIA, QUE VA ENTENDRE EL QUE HAVIA PASSAT, ES VA FICAR A RIURE:

-JAJAJAJAJAJA!!!! HAS SIGUT ENGANYADA PER LA COBAIA!!!

I LI VA EXPLICAR TOT EL QUE HAVIA PASSAT, DEIXANT-LA ANAR AMB PENA.

LA RABOSA SE'N VA ANAR, AMB L'OBJECTIU DE TROBAR A LA COBAIA PER A DEMANAR-LI EXPLICACIONS. VA BUSCAR DIES I DIES, FINS QUE UN DIA, LA VA VEURE ALLÀ LLUNY.

LA COBAIA, NOMÉS EL VA VEURE, ES VA POSAR A EMPÈNYER UNA ROCA BEN GRAN, CRIDANT:

-RABOSETA! AJUDA'M A SOSTINDRE AQUESTA ROCA, PER A QUE NO ENS MATE A TOTS!

AL PRINCIPI, LA RABOSA NO S'HO VA CREURE, PERÒ EN VORE-LI LA CARA DE PATIMENT, VA ANAR DE SEGUIDA A AJUDAR-LI A SOSTINDRE LA ROCA.

ALESHORES, LA COBAIA LI VA DIR:

-AGUANTA TU LA ROCA, QUE JO VAIG A BUSCAR UNA FALCA PER A SOSTINDRE-LA.

LA COBAIA VA CÓRRER, DEIXANT LA RABOSA SOLA SOSTENINT LA ROCA.

LA RABOSA VA ESPERAR UN DIA, DOS DIES, TRES DIES... I LA COBAIA NO APAREIXIA. JA NO PODIA MÉS, AIXÍ QUE VA PENSAR:

-CREC QUE SOLTARÉ LA ROCA, ENCARA QUE EM MATE. NO PUC MÉS!

I VA COMPTAR:

-A LA UNA, A LES DUES, I A LES TRES!

I VA SOLTAR LA ROCA, PERÒ AQUESTA NO ES VA MOURE DEL LLOC.

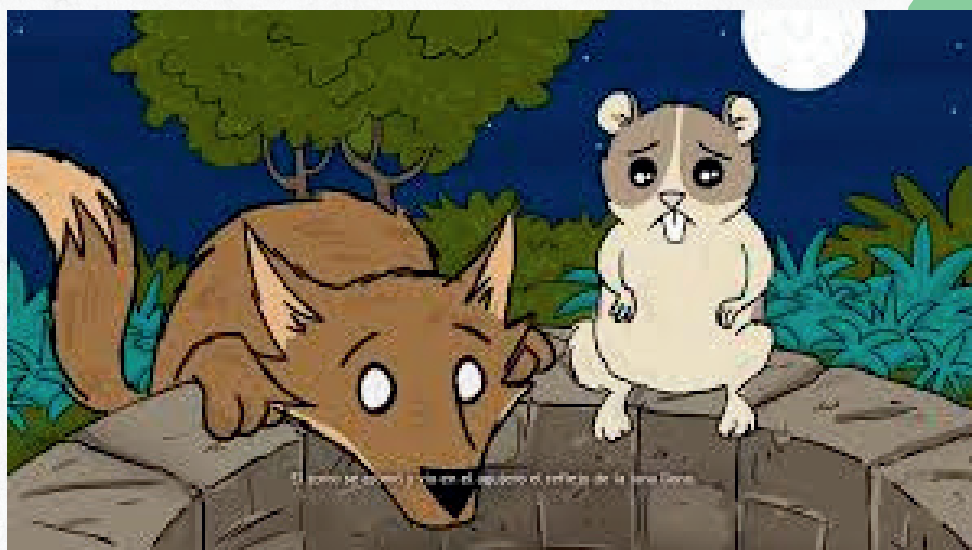
-AQUESTA COBAIA M'HA TORNAT A ENGANYAR! PERÒ SERÀ L'ÚLTIMA, PERQUÈ LA MATARÉ!

VA TORNAR A BUSCAR-LA, SEGUINT-LI LA PISTA AMB L'OLFACTE, FINS QUE LA VA TROBAR AL COSTAT D'UN POU D'AIGUA. LA COBAIA, EN VEURE'L, VA COMENÇAR A PLORIQUEJAR, DIENT:

-QUINA MALA SORT TENS, RABOSETA, HAVIA ACONSEGUIT UN FORMATGE MOLT GRAN PER A TU, PERÒ SE M'HA CAIGUT AL FONS DEL POU!

LA RABOSA VA TREURE EL CAP ALLÍ, I VA VEURE EL REFLEX RODÓ DE LA LLUNA ALLÍ, DIENT:

-ANEM A TREURE'L!

LA COBAIA VA RESPONDRE:

-SÍ, HO FAREM AIXÍ. FICA EL CAP, I JO ET SOSTINC ELS PEUS.

AIXÍ VAN ESTAR UNA ESTONA, LA RABOSA DE CAP I LA COBAIA SOSTENINT-LI ELS PEUS, FINS QUE LA COBAIA VA DIR:

-PESES MOLT, RABOSETA, JA NO PUC MÉS!

I LA VA SOLTAR, CAIENT LA RABOSA DE CAP AL POU.

-AAAHHHH! - VA CRIDAR LA RABOSA.

LA GENT VELLA DE LA ZONA, DIU QUE AIXÍ ÉS COM VA MORIR LA RABOSA, DEMOSTRANT QUE NO SEMPRE L'ANIMAL MÉS GRAN GUANYA AL MÉS PETIT.

I CONTE CONTAT, JA S'HA ACABAT!

ELS TRES ANELLS

D'OR

CONTE POPULAR
VALENCIÀ

HI HAVIA UNA VEGADA TRES GERMANES. A CADASCUNA LI REGALAREN UN ANELL D'OR.

UN DIA VAN ANAR LES TRES GERMANES A LA FONT DEL POBLE AMB ELS SEUS ANELLS ACABATS D'ESTRENAR, AMB LA MALA SORT QUE SE'LS VAN DEIXAR A LA MATEIXA FONT. PEL CAMÍ CAP A CASA ES VAN ADONAR QUE ELS FALTAVEN ELS SEUS ANELLS, PERÒ COM QUE ESTAVEN TAN A PROP DE CASA NO VOLIEN TORNAR. AIXÍ QUE LA MÉS PETITA DE TOTES VA DECIDIR TORNAR A BUSCAR-LOS I ELS VA DIR A LES SEVES GERMANES QUE TORNESSIN A CASA.

UN COP LA MÉS PETITA VA ARRIBAR A LA FONT ON HAVIEN ESTAT, ES VA TROBAR UN HOME ALLÀ I LI VA PREGUNTAR:

-BON HOME, HA VIST PER CASUALITAT TRES ANELLS?

I AQUELL HOME LI VA CONTESTAR:

-MIRA ACÍ DINS DEL SAC QUE PORTO, A VEURE SI HAN CAIGUT AHÍ.

QUAN VA MIRAR AL SAC, L'HOME VA APROFITAR I LA VA EMPÈNYER, QUEDANT-SE ELLA DINS DEL SAC.

L'HOME VA SEGUIR EL SEU CAMÍ AMB EL SAC I VA COMENÇAR A CANTAR:

-CANTA SARRÓ, SI NO, ET DONARÉ UN BUFETÓ!

I, ALESHORES, LA XIQUETA CANTAVA:

-ELS TRES ANELLS D'OR EN UNA FONT ES QUEDAREN I PER ANAR A BUSCAR-LOS, EN UN SAC MORIRÉ.

DESPRÉS D'UNA ESTONA, L'HOME VA ARRIBAR A UNA CASA I ELS VA DEMANAR SI LI PODIEN GUARDAR EL SAC DURANT UN MOMENT. I AQUELL HOME SE'N VA ANAR.

LA DONA QUE VIVIA A AQUELLA CASA VA COMENÇAR A PARLAR AMB LES SEVES FILLES, JA QUE ELS VOLIA REPARTIR UN TROS DEL PASTÍS QUE HAVIA FET, I ELS VA PREGUNTAR:

-VOLEU PASTÍS PER A BERENAR?

ALESHORES VA DONAR LA CASUALITAT QUE AQUESTA DONA ERA LA TIA DE LES TRES GERMANES D'AQUESTA HISTÒRIA, I LA GERMANA MÉS PETITA QUE ESTAVA DINS DEL SAC LI VA CONTESTAR:

-TIA, JO TAMBÉ EN VULL!

EN ADONAR-SE'N D'ON VENIA AQUESTA VEU I QUE LA CONEIXIEN, VAN MIRAR DINS DEL SAC I LA VAN ALLIBERAR.

ALESHORES, VAN POSAR DINS DEL SAC GOSSOS I GATS PER DISSIMULAR EL PES QUE ABANS DUA A DINS. QUAN L'HOME VA TORNAR, VA SALUDAR, VA AGAFAR EL SAC I VA COMENÇAR A CANTAR:

-CANTA SARRÓ, SINÓ ET DONO UN BUFETÓ!

PERÒ NINGÚ NO LI VA CONTESTAR. ALESHORES ES VA ATURAR, VA OBRIR EL SAC I LI VAN SALTAR TOTS ELS GOSSOS I GATS DE DINS, ESGARRAPANT-LI TOT EL COS.

I CONTE CONTAT, CONTE ACABAT!

AGRAÏMENTS

Els contes populars són històries que cada cultura ha anat transmetent al llarg de la història de forma oral, generació rere generació, i que solen acabar amb un ensenyament o consell sobre valors morals.

Amb aquest recull, hem volgut recopilar, compartir i intercanviar experiències culturals mitjançant aquest gènere narratiu.

Volem agrair la participació de totes les famílies dels dos centres, per participar i compartir la seua cultura i ajudar a fer possible aquesta experiència.

També volem agrair l'ajuda i col·laboració de tots els membres dels claustres dels dos centres, així com de la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació per promoure i subvencionar aquests tipus d'activitats.

GRÀCIES

Les tutores:

Margarita Escobar Solsona

Cristina Alcarria Berbel